

TÉMA MĚSÍCE

NOVÁ ŠKOLA – ODYSEA S DOBRÝM KONCEM

Nové školní průhledy

foto -mk-

Postavit nový objekt školy nemusí na první pohled vypadat jako něco složitého. Ve skutečnosti je to ale docela vydatná adrenalinová bojová výprava se vším všudy. Navíc od první chvíle běžela neúprosná časomíra. Finální odpočítávání začalo 30 dnů před začátkem školního roku. Kdyby se stavba v jakémkoli bodě zadrhla, učilo by se více než 100 dětí od září ve stanech nebo pod širým nebem.

Nezbytné rozhodnutí na začátku

Příběh nového objektu školy se začal psát na jaře roku 2017. Tehdy už sloužil malý rondel školy a čerstvě byla dokončena nástavba. Ukázalo se ale, že ani to do budoucna stačit nebude. Obec měla zpracovanou demografickou studii. Ta se naplňovala, zásadní změna se ale odehrála v zájmu dětí a jejich rodičů o líbeznickou školu. Dlouhodobě přicházelo do líbeznické školy 40 až 60 procent dětí z celého školského obvodu. Pro ostatní děti rodiče vybrali pražské školy. Od roku 2016 se ale postupně do Líbeznice začalo hlásit až 90 procent dětí z celého okolí. Nárůst byl opravdu skokový. Zatímco v září roku 2013 chodilo do líbeznické školy 465 žáků, v letošním roce se počet přiblížil 1200. „Prověřili jsme situaci v okolních školách. Všechny byly a jsou plné. Okamžitě jsme proto začali jednat s okolními obcemi o řešení kritické situace,“ vysvětluje starosta Líbeznice Martin Kupka. „První úkol zněl celkem jasně: shodnout se na nějakém řešení a společně je také financovat. Nemohlo jít o akademické, ale na-prosto realistické a realizovatelné řešení. Bylo totiž jasné, že se nová kapacita musí otevřít už za dva roky. Na krku jsme zároveň měli všechna omezení veřejné správy – výběrová řízení se složitou procedurou, dotační žádosti a konečně i složitý proces stavebního povolení,“ dodává Martin Kupka.

Proběhla celkem čtyři společná jednání zastupitelů všech zúčastněných obcí – Měšic, Baště,

Předboje, Nové Vsi, Zlonína, Bořanovic a Líbeznice. Výsledkem nakonec byla dohoda o společném financování výstavby nové školy s klíčovou podmínkou – že se podaří sehnat i státní dotaci. Bez toho by obec takový projekt spustit nemohla.

Přískoky vpřed

Aby to Líbeznice neměly příliš jednoduché, stanovily si přímo do územního plánu podmínku, že každá nová veřejná stavba musí projít i architektonickou soutěží. O to svízelnější byl celý časový plán. Soutěž na návrh nového pavilonu školy vypsal obec ještě v létě roku 2017. Mezi pěti doručenými návrhy uspěl na podzim projekt ateliéru Grulich architekti. Hned začala vznikat projektová dokumentace a vedení obce se pustilo do složitých jednání s ministerstvem financí o nezbytné dotaci. Vše běželo v naprosto šibeničních lhůtách. Zároveň musely Líbeznice pořídit pozemek pro stavbu a také změnit územní plán. Takové operace se běžně táhnou léta, ne měsíce. U dopravních staveb v ČR to dokonce bývají celá desetiletí. Už na jaře 2018 se muselo požádat o územní a stavební povolení. A souběžně musela běžet i soutěž na výběr zhotovitele. „Současně jsme vedli bitvu na několika napjatých frontách. Porážka na

SLOVO STAROSTY

Milí čtenáři,

většina z nás má nějaké profesní postižení. V rodinách učitelů se například ví, že před koncem školního roku je třeba zachovávat co nejhleduplnější a co nejtříšší domácnost. V opačném případě hrozí rozdělování poznámek a důtek třídního učitele i vlastním členům domácnosti. V lékařské rodině se zase většinou žádná nemoc nejeví na první pohled dost vážně, dokud se nejedná alespoň o krvácení z tepny. Bez mučení se přiznám také k jedné své starostovské úchylce. Už deset let jsou pro mne všechny rodinné letní dovolené studijní cestou. Zatímco jiní se kochají krásou přírodních scenérií a historických měst, já zastavuji v nečekaných okamžicích, abych si třeba vyběhl nařít povedený detail chodníkové obruby nebo dobře vymyšlené odvodnění silnice. Nejvíce mi ale už dlouho vrtá hlavou, jak to udělat, aby i Líbeznice byly stejně uklizené, stejně upravené a stejně přívětivé jako jiná podobně velká sídla ve světě. Letos jsem na chvíli zavítal do Slovinska a byl to pro mě zajímavý objev. Na Slovince nedolehlo komunistické panování tak zle jako na jiné státy tzv. východního bloku. Stejně ale měli co dohánět. A k měmu překvapení se jim to dost povedlo. Upravenost německých a rakouských měst se dá svest na specifickou národu, která si na pořádku a čistotě zakládá. Slovinci jsou ale Slované, stejně jako my. Vysvětlil snadno jejich čistě a uklizené obce protestantskou morálkou a pracovitostí úplně nejde. Klíč je asi v něčem jiném. Nevím přesně v čem, ale některé příznaky jsou opravdu nápadné. Slovinci se asi méně vymlouvají na stát nebo na obec a každý se stará, aby jeho majetek, jeho dům, pole či zahrádka, vypadaly co nejlépe. Jejich vlastnictví se asi neprojevuje tolik v planém řečnění a vykřikování národoveckých hesel, ale prostě v tom, že se co nejlépe postarají o své bezprostřední okolí. Je to zjevně úspěšný recept. Bylo navíc zajímavé srovnávat, kolik se jich jen tak usměje a pozdraví, i když vás ani neznají. Milý moment pro každého návštěvníka. I to jistě přispívá k tomu, že se tam i hosté ze zahraničí cítí dobře.

V některých ohledech nemusí mít Líbeznice žádná výtčky. Myslím, že velká část z nás dělá, co může, aby přispěla třeba jen udržovanou předzahrádkou nebo rozkvetlými truhlíky v oknech k tomu, aby Líbeznice byly líbeznější. I proto jsem moc rád, že líbezníci zahrádkáři každoročně vyhlašují svou soutěž o nejkrásnější zahrádkářské počiny. Nesoutěží se ale ve velikosti a chutnosti jablek, ale právě v celkovém dojmu, který si pak z Líbeznice může udělat soused odnaproti, občan z Baště, Brna nebo třeba ze Stockholmu. Vlastní předzahrádka či rozkvetlé okno – to je přesně ta část celkového obrazu obce, kterou samy obecní technické služby nevytvorí, a přitom je to tak důležité.

O to víc mě 600 kilometrů od domova v jedné pohodlné slovinštině obci zamrzelo, že se u nás doma nepodařilo proměnit areál sběrných surovin v samotném centru a že se pořádku nemůžeme některými ulicemi ani trochu chlubit. Uklidnil jsem se tím, že ani jedno objektivně není a nebylo v silách obce. Letos se ale zlepši okolí Domu služeb a pěkně by měly být sběrný dvůr, nový pavilon školy i jeho okolí. Stejně bych byl ale rád, kdyby se Líbeznice proměňovaly k lepšímu ještě o něco rychleji.

Váš starosta

Číslo měsíce: 397 – tolik dní trvala stavba Neo-rondelu.

Dokončení na straně 2

Dokončení ze strany 1

jedné jediné z nich by znamenala krach celého projektu. Je jasné, že sledovat takové klání zvnějšku by se s derby Sparta versus Slavia porovnat nedalo, my jsme si ale napětí i všemožných rizik užili vydatně," shrnuje místostarosta Michal Doubrava.

Samotná stavba

Ve výběrovém řízení na zhotovitele zvítězila společnost Metrostav. Stavbu zahájila přesně 31. července 2018 a od první chvíle věděla, že třídy musí odevzdat do začátku září 2019. Dokončení sadových úprav a komunikací není tak šibeniční – podle smlouvy o dílo až do ledna 2020. Prvních 16 tříd z celkového počtu dvaceti však muselo být hotovo se zahájením nového školního roku, a k tomu ještě kuchyně a jídelna.

„Snažili jsme se o průběhu stavby informovat ve zpravodaji i na Facebooku co nejvíce. Je to nejvýznamnější investice Líbeznic i okolních obcí a pokládali jsme za férové, aby měli všichni obyvatelé k informacím o průběhu stavby přístup. Na obecním webu bylo možné stavbu sledovat díky kamere on-line a navíc jsme spustili pravidelné komentované videopřenosy ze stavby na zmíněném Facebooku. Kdo tedy chtěl, mohl příběh stavby sledovat opravdu on-line,“ doplňuje místostarosta Líbeznic František Grunt.

Konec dobrý, všechno dobré

Celkové náklady na stavbu i vybavení nové školy se přibliží 240 milionům korun. Samotná stavba vyjde na téměř 230 milionů. „Není to jen největší investice Líbeznic do vzdělávání dětí, je to zároveň jeden z největších projektů výstavby školy v zemi. Museli jsme udržet náklady na uzdě, sledovat kvalitu i čas. I se všemi nezbytnými změnami obec nezaplatí víc, než

kolik bylo na samém začátku výsledkem výběrového řízení a klíčovým ustanovením ve smlouvě. Termín se naplní rovněž. Otevře se dokonce všech 20 tříd. Při Dni otevřených dveří 31. srpna bude každý moci posoudit, jak se podařilo pohlídat poslední důležitou věc – kvalitu,“ uzavírá Martin Kupka.

Samozřejmě že napětí provázelo nejen přípravu stavby, ale i samotný průběh. Co všechno bylo předmětem často náročných a bouřlivých diskusí při kontrolních dnech, je součástí hned několika důsledně vedených stavebních deníků. Pro stránky Líbeznického zpravodaje by to byl příliš rozsáhlý a pro většinu čtenářů málo atraktivní materiál.

O charakteru stavby, samotném návrhu i naplnění představ autora vypovídá následující rozhovor s architektem Davidem Grulichem. Mozaiku názorů doplňuje i pohled zhotovitele a dále zkušeného staváře, který měl na starosti technický dozor celé stavby.

-na-

ROZHOVOR**JEDNA STAVBA TROJÍM POHLEDEM**

Právě jeden rok a jeden měsíc vyrůstala na kraji Líbeznic novostavba dalšího pavilonu školy. Je kulatá a velmi citlivě zasazená do terénu, takže vypadá mnohem menší, než ve skutečnosti je. Autorem projektu je architekt David Grulich a jeho ateliér. Po více než roce jsme jej pozvali k rozhovoru. Dokončení budovy je totiž pro architekta vlastně okamžikem prvního skládání účtů.

Jak dílo po roce hodnotíte? Odpovídá tomu, co jste nakreslili?

Zrovna nedávno jsem se nad tím zamýšlel. Pořídil jsem fotku ze stavby a při jejím následném prohlížení jsem zaváhal, zda to není vizualizace. Takže ano, stavbu považuji za věrnou své předloze.

Jak důležitý rok života máte vy osobně za sebou a jakou roli v tom hraje stavba?

Stavba v uplynulém roce hrála v osobním životě neuvěřitelnou roli. Na spoustu věcí nezbyl čas, na volnočasové aktivity, na dovolenou. Naštěstí manželka je zároveň i můj pracovní parták, sama měla se stavbou dost práce a našel jsem u ní pochopení i oporu. I přes nedostatek času však hodnotím poslední rok velice pozitivně. To proto, že architektura pro mě není jenom práce, ale i životní náplň a relax v jednom.

Co pro vás bylo za ten rok na stavbě nejtěžší?

Několikrát jsem se musel vnitřně přemlouvat, abych si zachoval konstruktivní přístup a nepřevládaly emoce. Myslím ale, že tyto chvíle zažívali na stavbě občas všichni.

Za co byste stavební firmu pochválil a co ji naopak vyčítáte?

Chválím výsledné pracovní nasazení. Na začátku jsem měl obavy, zda tu budeme moci 2. září 2019 uvítat první žáky. Co mě naopak nemile překvapilo, byla neochota stavět do oblouku. Pravoúhlý tvar umí každý, ale jakmile se vyskytne oblouk, je těžké najít někoho, kdo si s ním poradí. Ať už se jednalo o příčky, podhledy, dlažbu, nebo jen pouhé natočení prvků, dalo to hodně práce najít se stavební firmou společnou řeč. Tendenci zjednodušovat a narovnávat jsem nesměl připustit, na výsledný dojem by to mělo velmi špatný vliv.

Překvapilo vás na té samotné stavbě něco?

Překvapilo. Ve chvíli, kdy se vystavěly příčky a dispoziční již byla hmatatelná, mě překvapilo, jak důvěrně ty prostory vlastně znám. Je zajímavé, jak se představa, ve které jsem několik měsíců předtím žil, protne s realitou.

Co pro vás bylo a je největším pracovním zážitkem uplynulého roku?

Pracovním zážitkem a i odměnou mi byla možnost být u zrodu této stavby, to znamená neskončit odevzdáním projektové dokumentace, ale podílet se na stavbě i v jejím průběhu. Nikdy se mi neomrzí vidět, jak se výkresy mění ve skutečnost. Vytváříme něco hmatatelného, co tu bude stát dlouhé roky a sloužit spoustě lidí. Je to fascinující a zavazující zároveň.

Sliboval jste si, že líbeznická škola bude nejzdařilejším projektem vašeho ateliéru. Hodnotíte to tak i dnes?

Jednoznačně to platí i nyní! Povedlo se zachovat všechny důležité principy návrhu a v průběhu stavby i dost věcí vyladit. Zásadní roli hrála i líbeznická osvětenost – rozumné požadavky a respekt k tvůrčí činnosti architekta. V takovéto míře to vůbec není běžné.

Za největšího nepřítele jste v minulém rozhovoru označil čas. Jak soubor s ním hodnotíte? Co všechno mu muselo padnout za obět?

Výsledek je 1:0 pro nás! Času bylo málo, všichni to věděli a také tomu odpovídalo nasazení. Pár věcí se změnilo, aby se urychlila výstavba, ale jedná se o věci nepodstatné a na první pohled neviditelné, proto nebudu zabírat řádky jejich výčtem.

Jako největší přednost projektu jste pojmenoval zasazení do krajiny a respekt vůči okolí. Řekl byste to tak i tváří v tvář dokončené stavbě?

Má dobře nakročeno k tomu, splynout s krajinou. Zakomponování do terénu se povedlo. Počkejme však ještě nějaký čas, až se osází střecha a parter okolo pavilonu. Musíme si uvědomit, že vize splynutí s krajinou se neprojeví hned, ale plně se rozvine až za několik let, příroda si dává načas, traviny se musí rozmnožit, stromy povyrůst. Stavební práce nám sice už pomalu končí, ale teprve nyní začíná fáze, kdy buduje příroda.

Myslím, že organické zapojení do krajiny se opravdu povedlo. Osobně se mi moc líbí

David Grulich

foto -mk-

také vnitřní prostor tříd. Splnil vnitřní prostor i vaše představy?

Naprostu. Musím pochválit zejména truhláře a sádkartony, kteří ctíli naše požadavky, i když někdy pro ně bylo náročné je splnit.

Jaký detail stavby se vám osobně líbí nejvíc?

Detailů, které by se daly zmínit, je celá řada. Tím asi nejvíce viditelným pro běžného uživatele je paleta několika barev, které nás provázejí celým interiérem. Ve výsledku vytvářejí charakteristický barevný doprovod. Z odstínů a jejich provedení na různých materiálech máme velkou radost.

Nevím, jestli není nepatřičné se před otevřením stavby ptát, co se nepovedlo. Když už jsem to ale zmínil, co byste s odstupem roku řešil jinak?

Vždy se zpětně najdou věci, které šly vyřešit lépe. Ani tato stavba není výjimkou. Kdybych mohl, řešil bych jinak kotelnu, respektive propásání jejích konstrukčních prvků na střeše. Ideální by bylo z nich vytvořit estetické prvky v parteru. V tuto chvíli je střecha ještě bez vegetace, počkejme tedy s verdiktem, až všechny prvky na střeše obrostou travinami, jejich efekt pak bude výrazně méně rušivý.

Škola se následně stane předmětem debaty učitelů, žáků i jejich rodičů. Jak byste si přál, aby zazněla první věta učitele, když do nové školy vejde?

Místo věty doufám v němý úžas. Tak trochu věřím, že i učitelé se alespoň na tu první chvíli změní v dětskou duši a s nadšením budou objevovat nevšední a zajímavá řešení, která jim skýtají jednotlivé prostory a která jim budou zpříjemňovat výuku.

A co by tak měl cítit prvňáček první týden ve škole?

Doufám, že pohodu. Že se bude cítit příjemně, dobře se orientovat, že se mu prostor bude líbit – ať už jeho barvy, zatočené chodby, tunel, nebo schodiště do atria.

Chcete projekt přihlásit i do architektonických soutěží? Čím by podle vás mohl zaujmout v porovnání s dalšími stavbami moderní české architektury?

Soutěží se rozhodně chceme účastnit. Cítím, že je to povedená stavba. Nejsou zde žádné high-tech vychytávky a exkluzivní materiály, ale v tom ten úspěch netkví. Myslím, že návrh boduje v přirozenosti, v zajímavém použití tradičních materiálů, v dotažených detailech a především v citlivém zasazení do krajiny a zakomponování přírodních prvků do návrhu (vegetační střecha, přírodní vsak dešťových vod). I když i na jednu specialitu se dostalo. Na fasádu jsme použili metalický zlatý nátěr, údajně jeden z prvních v republice, ne-li úplně první. Byl to trochu krok do neznáma, ale o to víc jsme o něm diskutovali a vzorkovali.

Podobu školy vidíme. Praktickou stránku prověří až samotný provoz. Na co byste si vsadil, že bude zaručeně dobře fungovat?

Už při každotýdenních kontrolních dnech na stavbě se osvědčilo množství přístupů a zkratk (tři vchody, schodiště v atriu, tunel do hlavní budovy atd.). Všude to bylo blízko, jen si zvolit správnou trasu. Vsadím se, že i sezení na schodech v atriu si děti v hezkých dnech oblíbí.

Zatím se asi pro novou budovu nejvíce uživalo jméno Neorondel. Znů to ale trochu cizorodě. Máte nějaký svůj vlastní název? Přemýšlel jste o tom, jaké jméno by stavbě slušelo?

Architektonický návrh je pořád jen spleť čar a kót. Aby dílo architekta mohl ocenit svět, musí spousta práce odvést stavaři. Nový objekt školy doslova vykopal ze země jako vedoucí projektu Josef Majer.

Co vám na stavbě nového pavilonu školy dalo opravdu zabrat?

Velmi náročné bylo založení objektu na plastických zeminách a mocné vrstvě ornice. Stavba je také složitá tím, že v ní chybějí právě úhly a rovné zdi.

Co jako stavař na projektu oceňujete a co mu naopak vyčítáte?

Nechci se nikoho dotknout, ale v současné době sleduji na mnoha zakázkách, že projektům chybí pokora a pohled na někdy z mého pohledu zbytečné náklady na výstavbu. Myslím, že dost často převládá „krásno“ nad funkčností, a přitom se dá oboje skloubit. K tomu ovšem často chybí vůle.

Je to tradiční stavba z betonu, cihel, a abych nezapomněl, taky sádkkartonu. Není to nuda? Nechtěl byste raději stavět ze skla, sklaminátu nebo třeba jen dřeva?

Dřevo je stejně jako všechny přírodní materiály krásné. Od srdce mi jdou systémy, které z přírodnin vycházejí. Realizoval jsem několik takzvaných skleněných budov, ale za žádnou se již nikdo s postupem času neohlédne. Zato kamenný portál při

Nové třídy hrají barvami

foto -mk-

Stejně jako si sami nevolíme své přezdívky, netroufám si ani já volit jméno pavilonu. Ať ho uživatelé, tedy děti a učitelé, časem najdou sami.

Jak vám za ten rok intenzivní práce přirostly Líbeznice k srdci? Nemáte jich nakonec spíše plné zuby?

I přes tu intenzitu a občasný větší stres si spolupráci užívám, líbí se mi tah na branku a viditelné výsledky, které obec má. Jsem rád, že jsem mohl přispět k pestré paletě novodobé architektury v obci. A jelikož bydlím i pracuji v nedaleké Odoleně Vodě, těším se, že se občas zajedu podívat, jak se novému pavilonu daří.

Důležitou postavou každé stavby je technický dozor. Pro veřejnost je to postava skrytá, pro všechny na stavbě by ale měla být skoro fantomem. Na stavbu nové školy dohlížel Aleš Řada.

Co ze svého pohledu hodnotíte na celém projektu jako největší přednost?

Podle mého názoru je největší předností této stavby předvídatost vedení obce. To totiž nezavírá oči před demografickým vývojem a myslí na budoucnost. Současná škola bude moci po částečné přestavbě sloužit jako objekt pro seniory. Obec měla jasnou myšlenku a tento požadavek zadala už do architektonické soutěže. Při jejím vyhodnocování jsem tušil, že tento projekt zvítězí. A teď, když vidím téměř dokončené dílo, jsem tomu rád.

Co pro vás bylo nejobtížnější?

Stavba měla typický průběh, a jelikož jsem již pár vzdělávacích zařízení postavil, tak mě asi nic nepřekvapilo. Snad jen rozsah. Objekt podobné velikosti s dvaceti třídami jsem ještě nestavěl.

Metrostav jako zhotovitel stavby patří mezi špičku českého stavebního průmyslu. Dostal na této stavbě své pověsti? Jak hodnotíte kvalitu díla i celý průběh stavby?

Spolupráci si dovoluji hodnotit jako nadstandardní. Metrostav má s realizací staveb obdoby velkých bohaté zkušenosti, což bylo asi tou největší výhodou, a celý pracovní kolektiv se nenechal ničím zaskočit. Další velkou výhodou je jeho portfolio velmi kvalitních a spolehlivých subdodavatelů. Stavba školy je krásnou a kvalitní vizitkou jejich práce.

Když byste měl v pěti slovech vyjádřit charakteristiku nové stavby, jaká byste zvolil?

Velkorysá, nadčasová, přirozená, účelná a kulatá.

-mk-

OSLAVY 30 LET SVOBODY A DEMOKRACIE SE BLÍŽÍ

V listopadu to bude již 30 let od sametové revoluce. Je to v dějinách samostatné republiky nejdelší období, kdy zažíváme ničím nepřerušovanou svobodu a demokracii. Byť bylo těch 30 let turbulentních a ne všechno se vyvíjí úplně správným směrem, byla a je to doba, kdy se lidé nemusí bát o život nebo majetek, mohou svobodně přemýšlet, projevat své názory, cestovat. Je důležité si připomínat, že ne vždy bylo tak dobře, jako národ jsme zažívali nesvobodu a útlak a cesta ke svobodě byla dlouhá a trnitá.

Den svobody a demokracie a 30 let od sametové revoluce si samozřejmě připomeneme i v Líbeznici. Obec Líbeznice chystá hned několik akcí, které toto významné výročí připomenou. Vrcholem oslav bude setkání občanů a koncert souboru Musica Florea v hale Na Chrupavce, který se uskuteční v pátek 15. listopadu. Musica Florea se představí interpretací některé ze symfonií Antonína Dvořáka. Podobný koncert již Líbeznice zažily před necelým rokem, kdy soubor překrásnou hudbou pomohl k oslavám 100. výročí založení samostatného státu. V rámci

oslav proběhne také setkání pamětníků, kteří zakládali v Líbeznici Občanské fórum a stáli na začátku líbeznické cesty ke svobodě. Podoba a termín tohoto setkání budou ještě upřesněny.

Publikace Líbeznice 1989–2019

Během uplynulých třiceti let prošly Líbeznice poměrně zásadní proměnou a velkými změnami. Oslava 30 let svobody a demokracie přímo vybízí ke zmapování tohoto období formou publikace dobo-

vých fotografií. Naváže na loňskou knížečku s fotkami z období let 1918–2018.

Prosíme všechny, kdo mají doma fotografie hlavně z období 1989–2010 a jsou ochotni je zapůjčit pro potřeby připravované publikace, aby je zaslali v elektronické podobě, v dobré kvalitě pro tisk, na e-mail info@libeznice.cz nebo zanesli na obecní úřad. Vybrané fotografie budou použity do publikace *Líbeznice 1989–2019*. Děkujeme.

František Grunt

LÍBEZNICKÉ SILNICE BEZPEČNĚJŠÍ

V následujících dnech a měsících plánují Líbeznice několik opatření, která výrazně přispějí k větší bezpečnosti na místních komunikacích. Jde o dva nové osvětlené přechody pro chodce v Měšické ulici a instalaci celkem sedmi ukazatelů okamžité rychlosti na příjezdových komunikacích do obce.

Pro zajištění větší bezpečnosti dětí i dospělých pohybujících se v okolí školy se již nyní realizují dva přechody pro chodce v Měšické ulici. První bude navazovat na Kojetickou ulici a druhý na ulici Jana Pavely. Oba přechody budou osvětleny a bude k nim zajištěn bezbariérový přístup z navazujících chodníků. V současné době probíhá úprava a realizace chodníků, ve druhé polovině srpna budou osazeny i lampy, které zajistí bezpečný provoz i v noci. Součástí dopravních opatření v ulici Měšická i v souvislosti s otevřením nového pavilonu školy bude instalace ukazatele okamžité rychlosti při vjezdu do Líbeznice, který zobrazí okamžitou rychlost jedoucích vozidel a upozorní rychle jedoucí řidiče, aby zpomalili. Ukazatel rychlosti bude napojen na monitorovací systém Obecní policie Líbeznice. Všechna překročení rychlosti obecní policie monitoruje a vyhodnocuje. Na tento projekt bude obec žádat o dotaci z prostředků IROP.

DALŠÍ RADARY PRO ZPOMALENÍ RYCHLOSTI

Ke zvýšení bezpečnosti i plynulosti dopravy v okolí školy mohou velkou měrou přispět i občané Líbeznice a okolních vesnic tím, že nepovezou své děti do školy autem, ale pošlou je autobusem, pěšky, na kole nebo jiným prostředkem, který nebude zatěžovat intenzitu dopravy v této lokalitě.

Druhým projektem, jenž výrazně přispěje ke zklidnění dopravy v Líbeznici, a to hlavně na vjezdech a výjezdech z obce, je instalace dalších sedmi nových ukazatelů okamžité rychlosti. Nové ukazatele budou realizovány v ulici Mělnická, na vjezdu i výjezdu z obce směrem na Neratovice, na Mělnické bude rovněž vyměněn starý radar při vjezdu od Bořanovic. Další ukazatele rychlosti přibudou

Ulice Měšická v době rekonstrukce

foto -md-

v ulici Nádražní na výjezdu z obce a v ulicích Zdisbá a Družstevní na příjezdu do obce. Ukazatele okamžité rychlosti pracují s nejnovějšími technologiemi, měří rovněž intenzitu dopravy a budou napojeny na centrální systém obecní policie. I na tento projekt bude obec Líbeznice žádat o dotaci z prostředků IROP.

K větší bezpečnosti při provozu v Líbeznici a okolí přispěla i oprava Měšické ulice, kterou během srpna zrealizovala Krajská správa a údržba silnic. Kraj tak vyhověl požadavku Líbeznice a Měšic na opravu frekventované silnice v kritickém stavu, která je navíc v posledních měsících ještě více zatížená v souvislosti s uzavřením mostu přes železniční trať v Měšicích. Rekonstrukci se navíc podařilo spojit s dokončením komunikací kolem nové budovy školy. Rekonstrukce byla realizována v rozsahu Měšická ulice v Líbeznici a Revoluční ulice v Měšicích od křižovatky se Zlonínskou ulicí až po železniční přejezd. V zastavěné části obce byla silnice vyfrézována a dostala nové živíčné vrstvy. V polích bylo celé souvrství komunikace do hloubky 35 cm „za studena recyklováno“. Zemní fréza odebrala vrstvy komunikace, promísila je s vápnem a dalšími pojivy

a vrátila zpět. Na takto upravenou a zhutněnou pláň byly následně položeny dvě vrstvy živice. Jedná se o moderní způsob rekonstrukce komunikací, který by měl zaručit dlouhou životnost a který je zároveň šetrný k životnímu prostředí, protože není nutné na stavbu přivážet nové kamenivo. Zároveň se sjednotila šířka komunikace na 5 metrů.

NOVÝ POVRCH MĚŠICKÉ ULICE

S dopravou souvisejí i další akce, které v okolí Líbeznice probíhaly či stále probíhají. Byla dokončena kompletní rekonstrukce mostu dálnice D8 u Zdib, provoz je již více než měsíc opět obousměrný. Stále však probíhá druhá etapa stavby kruhové křižovatky U Papryčů. První etapa byla dokončena koncem července, od té doby je v provozu polovina profilu křižovatky a pracuje se na druhé části, která by podle harmonogramu měla být dokončena v polovině září.

František Grunt

SBĚRNÝ DVŮR SE CHYSTÁ ZAHÁJIT ZKUŠEBNÍ PROVOZ

Další ze čtyř stavebních akcí letošního roku se chýlí ke svému konci a zbývá jen malý krůček, aby nový sběrný dvůr mohl zahájit zkušební provoz. Vzhledem ke změnám, kterými prošel, bude opravdu nutné nejprve všechny novinky vyzkoušet a vyladit.

Projekt s názvem „Sběrný dvůr obce Líbeznice“ je spolufinancován Ministerstvem životního prostředí z programu 11531 – Operační program životní prostředí 2014–2020. Hlavním cílem tohoto projektu pak je navýšení možnosti využívání odpadů pro další zpracování a použití – sebraný rostlinný odpad odvážet do kompostárny, elektroodpad systémem zpětného odběru vracet k recyklování, baterie a další nebezpečný odpad předávat k ekologické likvidaci a jedlé oleje předávat k dalšímu zpracování. I velkoobjemový odpad lze dále třídit na části železné, které patří tzv. do sběru, čisté dřevo se dá rozdrtit a následně lisovat do dřevěných briket, plastový nábytek i pneumatiky se po nadrcení dají použít jako příměs do asfaltových povrchů komunikací a tak dále a tak dále.

ROZŠÍŘÍ SE MOŽNOSTI PRO TŘÍDĚNÍ A DALŠÍ NÁSLEDNOU RECYKLACI

Líbeznický sběrný dvůr byl specifický v tom, že se nacházel na jakési „náhorní“ plošině, pod kterou vedla příjezdová komunikace k čistírně odpadních vod. A právě tato velká terénní nerovnost dala vzniknout projektu na využití tohoto svahu jako opěrné zdi pro stavbu tří stanovišť pro kontejnery. Lehkým snížením terénu u cesty na čističku se podařilo docílit takové výšky opěrné zdi, která umožní bezbariérový přístup ke kontejnerům. V praxi to znamená, že svoje kolečko, trakař nebo káru s odpadem snižnete rovnou do kontejneru. Žádné nájezdy do výšky, žádné ruční překládání odpadu.

Sběrný dvůr před otevřením

foto -IČ-

Kromě těchto tří kontejnerů na zeleň a velkoobjemový odpad zde budou další na dřevo i železný šrot. Nová budova, která se svým designem velmi přibližuje fotbalovým střídačkám, bude sloužit jako kancelář správce dvora, který bude přímo zde vést potřebnou evidenci a výkaznictví všech odpadů pomocí speciálního softwaru. Další část budovy je rozdělena na tři části, kde bude pěkně pod zámkem kovových mříží ukryt nebezpečný odpad a hlavně před nenecháváma rukama i elektroodpad. Právě velké spotřebiče jako pračky, myčky, lednice byly často „přebírány a vykuchávány“. Mříže jsou sice hezká věc, ale ani ony nejsou nepřekonatelnou překážkou. Proto bude celý sběrný dvůr hlídán kamerami, které budou napojeny přímo do služebny obecní policie.

Každá novinka a změna nepřináší okamžité kladné ohlasy, protože zažitý stereotyp je prostě za-

žitý. Ve zkušebním provozu je právě potřeba společně vychytat všechny „dětské choroby“ a budoucí provozní režim nastavit ke spokojenosti nejen provozovatele, ale především našich občanů.

NEBEZPEČNÝ ODPAD BUDE HLÍDÁN KAMEROVÝM SYSTÉMEM

Přes všechna vylepšení pro odkládání vašich odpadů mějte prosím na paměti, že nejlepší je žádný odpad neprodukovat, a když, tak v co nejmenší možné míře. Děkujeme.

-IČ-

LÍBEZNICKÉ SPOLKY

PŘÍMĚSTSKÝ TÁBOR S PEJSKY – ČERVENEC 2019

I v letošním roce jsme se na dva týdny „přestěhovali“ do Rondelu, kde jsme pro více než 120 dětí připravili program na téma „Pojďte s námi za zvířátky“.

Nejen pejskové, ale i morče a želva dělali dětem společnost. Také jsme si povídali o lesních zvířátkách a navštívili Zoopark v Radonicích a Olovnici. Právě na tyto aktivity jsme získali podporu z grantového programu obce Líbeznice.

Při tvořivých dílničkách si děti vyráběly různé zvířecí výrobky, nechyběly pohybové aktivity na Du-hovce a také jsme se učili zpívat písničky o psích kamarádech a tančit s krokodýlem či zvířátky v zoo.

Již tradiční přespávání ve škole je nedílnou součástí našeho tábora a dětmi je velmi oblíbené. Opékání špekáčků a noční bojovka byly letos doplněny

Zvířecí účastníci tábora

foto archiv Sirius Třebíč

o kouzelnické představení v prvním týdnu a ukázky tance se psem ve druhém týdnu.

Novinkou letošního roku bylo závěrečné vystoupení pro rodiče, kde děti předvedly, jaké písničky a tanečky se naučily.

Oba týdny se skvěle vydařily, děti byly úžasné a už se na moc těšíme na příští rok.

Iva Sieberová, Sirius Třebíč, z. s.

LÍBEZNICKÉ SPOLKY

SKAUTSKÉ TÁBORY

ÚVOD

„Junáci, vzhůru, volá den...“ opět se ozývá z mnohých zákoutí naší republiky. Proč? To skauti vyrazili na své tábory – a líbezníci samozřejmě nebyli výjimkou.

Co to všechno obnáší? Nic moc, jen...

Od ledna (nebo i dříve) se začíná pravidelně scházet táborový organizační tým a vymýšlet táborovou etapovou hru. Hrají ji děti i dospělí během 14 dnů – většinou se všichni spolu přenesou do úplně jiného světa, kde společně zdolávají různé překážky a nástrahy. V dubnu začne přituhovat a organizátoři zintenzivní přípravu – kolikrát je potřeba se scházet i o sobotách, pomůcky na jednotlivé hry, rekvizity, kostýmy se nevyrobí samy a za chvíli! Také je nutné vybíhat a zařídit veškerá povolení ke konání tábora, opravit nebo dokoupit táborové vybavení, umýt kuchyňské nádobí, sehnat nákladní auta kvůli převozu materiálu na tábořiště, poprosit rodiče o pomoc při nakládání věcí na tábor nebo při stavění či bourání. Pak celý víkend parta dvaceti nadšenců tábor staví – promění kus lesa v krásné tábořiště. Nechybí kuchyň s kamny, jídelna pro 60 lidí, stany, týpí, zásobovací hangár, pět kadibudek...

A nakonec stačí, aby si každý vedoucí vzal v práci dva týdny volno, aby mohl strávit v lese bez elektřiny, bez vody, bez signálu s hromadou dětí svých vysněných 14 dní, na které se všichni celý rok těší...

DOVĚTEK

V tomto roce naše skautské středisko zorganizovalo tři pobytové 14denní tábory a jeden putovní tábor pro starší skauty. Táborů se celkem zúčastnilo 128 dětí z Líbeznic, Hovorčovic, Zlonína, Měšic a okolních obcí pod vedením cca 30 dospělých – vedoucích nebo dobrovolníků, kteří s dětmi trávili čas bez nároku na odměnu. Moc jim za to všechno děkuji!

Miriám Kupková

Zkouška finských svící

foto -na-

AMAZONKY, SURIKATY A VLČÍ DŮL

(29. 6. – 13. 7. 2019)

První dva týdny v červenci se oddíly Amazonek, Surikat a Vlčího Dolu vydaly prozkoumat Hvězdnou bránu, která byla záhadně objevena v lese v blízkosti jednoho z meandrů řeky Ploučnice poblíž Hradčan u Mimoně. Spolu s plukovníkem O'Neilem, kapitánem Carterovou, doktorem Jacksonem a Teal'cem děti prozkoumávaly jiné planety a zachraňovaly Zemi před nebezpečím. Vedoucí pro ně připravili nejen napínavou etapu, ale i spoustu zá-

bavných programů. O to, aby měli všichni na program dost sil, se staral kuchař Standa spolu s pomocnicí Květou. O zdraví všech zase pečovala zdravotnice Čoky.

Tábor vyvrcholil v sobotu 6. 7. slavnostním slibovým ohněm, u kterého složilo světluškovský slib pět Amazonek, vlčecí slib pět Surikat, přivítali jsme mezi sebou nového skauta z Vlčího Dolu a jedna skautka vzešla z oddílu Amazonek. Zlatíčko, tato dlouholetá členka oddílu, získala i ocenění za své skautské působení v období, kdy byla Světluškou. U slibového ohně převzala vyznamenání Sedmíkráska. Na slibový oheň se přijeli podívat nejen rodiče, ale i vedoucí okresní rady Junáka – bratr Štěp.

Tábor je zdárně za námi, už se těšíme na příští rok, který se ponese v duchu Asterixe a Obelixe.

*Kateřina Jakubová,
Karolína Kubátová, Adam Šisler*

Amazonky, Surikaty a Vlčí důl v Hradčanech

foto archiv Willi

KLUBÍČKA, ŠTIKY, STOPAŘI A PÁTÝ ELEMENT

(13. 7. – 27. 7. 2019)

Letošní tábor se nesl v duchu filmu *Pátý element*. Ocitli jsme se ve městě Adpeluku v daleké budoucnosti v roce 4019. Všichni obdrželi „multipass“ se svojí fotografií a otiskem prstu – pokud chtěli jíst, museli jej vložit do speciálního kontrolního přístroje.

Komu se rozsvítilo modré světýlko, vyhrál navíc sladkou odměnu.

Během tábora jsme se snažili získat čtyři elementy: element Země, Vody, Vzduchu a Ohně. Každý element byl motivem pro jednu etapovou hru, takže se děti učily poznávat rostliny a zvířata, jak správně třídit odpad, jak rozdělat různými způsoby oheň, vyzkoušely si střilet z různých druhů zbraní – vzduchovky, airsoftové pušky, luky či foukačky a k získání elementu vody musely například přebrodit společně za ruce řeku se zavázanýma očima. Během tábora jsme plnili také různé skautské odborky, zkoušky a výzvy, udělali si výlet na zámek Lemberk, vyzkoušeli si vařit v kuchyni pro 50 lidí, řezali a štípali jsme dříví, koupali se ve studené Ploučnici. Každý večer po setmění při-

letěli na kontrolu tábora netopýři, kteří jsou jedním ze symbolů našeho střediska. Největší zkouškou se poslední roky stává pro děti vydržet na táboře 14 dní bez elektriny, mobilních telefonů, internetu, splachovacího záchodu a dalších elektronických a civilizačních vymožeností. Letos to všichni zvládli bez problémů. Nechybělo ani přespání pod širákem po oddělech mimo tábor. Společné vaření večere v přírodě, pozorování západu i východu Slunce byly nezapomenutelným zážitkem pro všechny. Finále tábora se neslo ve znamení získání Pátého elementu a záchrany planety Země před „absolutním zlem“. Pátým elementem bylo naše přátelství – jeho obrovská síla veškeré zlo přemohla.

Ivana Krausová

Slavnostní shromáždění u táborového ohně

foto Petr Zaremba

Z LÍBEZNICKÉ KRONIKY

OPIS Z OBECNÍ KRONIKY

XVII.

Osobní vzpomínky na nové vymoženosti

Dne 16. 8. 1959 kronikář (Bohuslav Zadák) uvažuje o úspěších a rozvoji věd a techniky, též umění aj.

Jsou mi 73 roky a s údivem pozoruji úspěchy, jichž lidstvo dosáhlo za dobu mého života.

Obrovský vzrůst lidské vynalézavosti se jeví hlavně v dopravě. Když jsem byl žákem obecné školy (1892–1897), jezdily po špatných (blátivých, prašných) cestách jen povozy. Tehdy na Březových Horách jsem spatřil první velocipéd s předním kolem velkým, zadním malým. Měl jej zámečník z mechanické dílny a my kluci jsme za ním běhali, když podivný jezdec se zaučoval v jízdě a vyskakoval na vysoké kolo.

Asi v těchto letech vešel k nám (v č. 57) do světlice můj strýc Václav Zadák a řekl mému otci: „Emane, povídá se po Horách, že po státní silnici od Dobříše k Milínu jel vůz bez koní, prý to jelo jako rychlý kočár a vrčelo to.“ To bylo moje první vědomí o samohybu, automobilu. Auto bylo raritou až do světové války. Také dresiny po kolejkách začaly jezdit až v době mých studií.

Po válce pak byl jsem svědkem prudkého rozmachu v dopravnictví: auta osobní i nákladní, motocykly (z Mladé Boleslavi), autobusy, autokary, aeroplány, helikoptéry... Já ještě neletěl, ale náš syn cestoval letadlem na Island, do Albánie aj.

První elektrické světlo jsem spatřil kolem r. 1895, když horní závod v mém rodišti pořídil obloukové lampy. Ve svém bytě jsem svítil elektrickou žárovkou až r. 1916 v Lochovicích u Příbramě.

Jako kandidát učitelství r. 1904 byl jsem v Příbrami přítomen na gymnáziu pokusu z počátků radiotelegrafie a radiotelefonie. Cizí profesor demonstroval na přístrojích, že elektrický proud lze převést bez drátů do vedlejšího pokoje. A rozhlas jsem prvně uslyšel a radiový přijímač (krystalku) užíval až v r. 1925 v Komárově. A po roce jsem si také ten malý zážrak opatřil. Nesmírně jsem byl překvapen a potěšen, když po prvé jsem svoje sluchátka přiložil k uším a zaslechl vyprávění strýčka Václava (kolegy Jana Vavříka z Hor) o lékárně v mém rodišti.

Fonograf vstoupil do mého vědomí až v r. 1906, když v Zichovicích u Sušice se jím pochlubil přednosta železniční stanice, jenž k poslechu té novinky pozval své známé. Fonograf byl později nahrazen gramofonem.

Za studií na gymnáziu (1897–1901) nás profesor Lepš udivoval novým skioptikonem s lampou karbidovou; tehdy byla Příbram osvětlována svítivým. A už jsem byl definitivním učitelem, když začaly jezdit po venkově pojiždě biografy. Později byla kinematografie zdokonalena filmem barevným, zvukovým, širokoúhlým.

A ovšem televize je mladičká obor poučení a zábavy šířený až v době mého pensionování.

Atomová puma vešla ve známost r. 1945; kéž uvolňování atomové energie přinese našim potomkům v místu zvýšený blahobyt.

Doufám, že vodíkové pumpy nebude válečně použito.

Snad všechny hry z našeho dětství vymizely a nahradila je kopaná (football).

Potěšitelná je změna a obrat k lepšímu po stránce sociální. Bývalo v rodinách 5–10 dětí, jež chodily v chatrném oděvu namnoze bosy a školu zameškávaly. Nyní žáci chodí i v létě obutí i dobře ošacení a nehladovějí.

I lékařská věda, zvláště v operacích, koná divy, což se i na mně osvědčilo... Paprsky X, Röntgen.

Ještě bych mohl vyjmenovat psací i počítací a jiné stroje, bagry, výrobu na běžících pásech, umělé hmoty, družice, raketové střely a jiné vynálezy zkázy. Ale též radium, pneumatiky, hlubotisk, dosažení pólů...

Jsem-li za svého života pozorovatelem tolika novinek ve všech oborech, jak asi bude na světě za další půlstoletí? Čeho se dožijí moji vnuci?

Co zase nahradí tanky, traktory aj.?

Kdyby lidstvo žilo beze strachu z válek a přitom mravně a mělo více smyslu pro svobodu a lidská práva, byl by život účelnější, krásnější, šťastnější... i s tou kremací od r. 1918.

AD

PŘÍBĚHY ŽEN, KTERÉ VYNIKALY V PRŮBĚHU STALETÍ

III.

Laura Maria Caterina Bassi se narodila v Bologni 29. prosince 1711 a prožila tu celý život. Její otec byl právník, rodina byla velmi bohatá a mohla Laure poskytnout nejlepší vzdělání. Se základy logiky, matematiky a přírodních věd ji seznámil rodinný lékař, profesor boloňské univerzity Gaetano Tacconi. V roce 1732 přesvědčil Lauru kardinál Prospero Lambertini (později papež Benedikt XIV.), aby se zúčastnila veřejné diskuse boloňské univerzity. O měsíc později jí byl udělen doktorát z filozofie a začala na univerzitě přednášet. Bylo jí pouhých 21 let. Od nejstarší evropské univerzity to byl velmi radikální krok. Laura Bassi byla teprve druhá žena, které byl udělen doktorát (první byla Elena Piscopia, Líběznický zpravodaj 6/2019). Ve stejném roce byla Laura zvolena do Akademie a následující rok získala profesuru filozofie. Stala se tak první profesorkou v Evropě.

V roce 1738 se Laura provdala za svého kolegu a lékaře Giuseppa Verrattiho. Měli spolu osm dětí.

Nejenže Bassi získala jako první žena post profesora na univerzitě, ale byla také průkopníkem předmětů, které se rozhodla učit. Jako jedna z prvních v Itálii vyučovala podle Newtonova díla *Philosophiae naturalis principia mathematica*. Kurzy Newtonovy fyziky učila 28 let. Její práce byla ve větší míře soustředěna na řešení fyzikálních problémů, studium a komentář Newtonova díla, přípravu a předvádění fyzikálních experimentů a psaní vědeckých pojednání – třináct pojednání o fyzice, jedenáct o hydraulice, jedno o mechanice, jedno o chemii a dvě o matematice.

Přestože v žádném svém díle nepřišla s novými objevy, byla její práce velmi důležitá.

V roce 1776 byla Bassi jmenována na pozici profesora experimentální fyziky boloňské Akademie. Jejím oficiálním asistentem byl její manžel. Zemřela 20. února 1778.

Na Eiffelově věži je uvedeno 72 jmen vědců, jejichž teorie přispěly k jejímu postavení.

Jméno Sophie Germain mezi nimi není, přestože se významnou měrou zasloužila o položení základů teorie pružnosti, bez které by postavení Eiffelovy věže bylo nemožné. Nenašli byste tam ostatně jméno žádné ženy.

Laura Maria Caterina Bassi

foto Google

Sophie Germain se narodila 1. dubna 1776 v Paříži zámožnému obchodníkovi s hedvábím, později se stala ředitelkou národní Francouzské banky.

Legenda o tom, jak si Sophii získala matematika, vypráví, že se třináctiletá Sophie začala v otcově knihovně do knihy o historii matematiky. A nejvíce ji zaujal příběh, který líčil smrt Archimeda. Ten byl probodnut oštěpem, neboť při dobývání Syrakus Římany byl tak zaujat studiem geometrického výpočtu, že nereagoval na dotazy vojáka. Sophie z toho tehdy vyvodila závěr, že pokud někdo může být tak uchváten geometrickým problémem, že ani nedbá smrti, pak musí být matematika tím nejúchvatnějším předmětem na světě.

S obrovskou vervou se pustila do studia. Naučila se latinsky a řecky, aby mohla studovat spisy v originálech. Učila se hlavně v noci i přes odpor rodiny, která se jí snažila ve studiu zabránit – odnášeli jí světlo, netopili v pokoji, ale Sophii nic neodradilo a rodina se musela vzdát. Otec jí pak po celý život finančně podporoval.

Když byla v Paříži otevřena vysoká škola Ecole Polytechnique, bylo Sophii 18 let. Přestože se do školy nemohla zapsat, protože byla určena jen mužům, seznámila se se studenty a získávala od nich texty přednášek. Posléze využila příležitosti, kdy se jeden ze studentů odstěhoval z Paříže a Sophie získávala jeho jménem studijní materiály, ale pod jeho jménem také odevzdávala své práce ke kontrole.

Nejvíce ji zaujaly přednášky matematika Josepha-Louise LaGrangeho. Ten po nějakém čase trval na mužské studentem, do té doby průměrným, který najednou začal vynikat a měl neobvyklá řešení. Sop-

Sophie Germain

foto Google

hie v obavách prozradila svou pravou identitu. Matematik byl nejprve zaskočen, že student je dívka, ale vše dopadlo dobře. LaGrange se stal Sophii rádcem a ve studiu ji nadále podporoval.

Sophie Germain se začala věnovat náročnější problematice – teorii čísel. Už od konce 17. století byla pro každého matematika výzvou tzv. Fermatova věta. (Jedna z nejslavnějších vět v historii matematiky – Pierre de Fermat. Elementárně lze zjistit, že větu stačí dokázat „jen“ pro všechny prvočíselné mocniny a čtyřku. (Definitivní důkaz pokrývající Fermatovo tvrzení v celé jeho obecnosti získal britský matematik Andrew Wiles až roku 1994 a jedná se o jeden z nejsložitějších důkazů v historii matematiky.)

Sophie se pustila do řešení tohoto problému, a protože byla opravdu velmi odhodlaná, pro konzultace si zvolila největšího žijícího matematika Carla Friedricha Gausse (např. známá Gaussova křivka – hustota pravděpodobnosti).

V řešení Fermatovy věty se Sophii podařilo dospět k významnému pokroku. A když Francouzský institut vyhlásil soutěž ve formulování matematické teorie popisující empirická pozorování u pružných povrchů, Sophie byla jediná, která se zúčastnila. Její řešení nebylo bezchybné, ale položilo základy pro dnešní teorie pružnosti materiálu a také akustiky.

Carl Friedrich Gauss se zasadil o to, aby byl Sophie Germain udělen čestný doktorát na Göttingenské univerzitě. Než se tak stalo, Sophie Germain 7. 6. 1831 ve věku 55 let podlehl rakovině prsu.

/zdroj internet, wikipedie, J. Turčínková/

AD

LITERÁRNÍ KALENDÁRIUM

5. 8. 1850 narozen francouzský prozaik a dramatik Guy de Maupassant – *Miláček, Mont Oriol, Dědictví*

14. 8. 1860 narozen kanadský prozaik, zakladatel skautingu Ernest Thompson Seton – *Divoké děti lesů, Dva divoši, Kniha lesní moudrosti*

16. 8. 1920 narozen americký básník a prozaik Charles Bukowski – *Poštovní úřad, Nejkrásnější žena ve městě, Ženy*

22. 8. 1920 narozen americký prozaik, scenárista a básník Ray Bradbury – *Martanská kronika, Z prachu zrození, 451 stupňů Fahrenheita*

23. 8. 1880 narozen ruský prozaik Alexandr Stěpanovič Grin – *Nachové plachty, Úžina mořských bouří, Jessie a Morgana*

26. 8. 1880 narozen francouzský básník, prozaik a dramatik Guillaume Apollinaire – *Alkoholy, Kaligramy, Život zasvětit lásce*

28. 8. 1895 narozen český prozaik a publicista Václav Kaplický – *Čtveráci, Kladivo na čarodějnice, Život alchymistův*

Líbeznický vinný košť

**v sobotu
14. září
od 14 hodin
na Mírovém
náměstí**

Vína vyhlášených
českých i moravských
vinařů. Gastronomické
speciality a laskominy.
Cimbálová muzika
k vínu a k posezení.

Vstupné – sklenička za 100 Kč – do jiné Vám nenalijí.

Podzimní sezóna je tady !

FARMÁŘSKÉ — TRHY —

SOBOTA 14.9.2019

OD 9 DO 12 HODIN

LÍBEZNICE

MÍROVÉ NÁMĚSTÍ

Trhy budou každou druhou sobotu do konce října

ŘÍJNOVÁ DISKOTÉKA

**ZPÁTKY V ČASE
VIDEO DISCO
70, 80 a 90 LET**

Vstupné 100 Kč
předprodej v kavárně
Žlutá karta nebo
při vstupu na akci

DJ Lemmy

5. 10. 2019 / 20:00

**Sportovní hala
Na Chrupavce Líbeznice**

Pořádá Kulturní výbor obce Líbeznice

MŠ LÍBEZNICE
okres Praha – východ
přijme
ASISTENTA PEDAGOGA
na částečný úvazek.
Nástup dle dohody.
Kontakt: ms.libeznice@seznam.cz

**DIABETOLOGICKÁ AMBULANCE
PŘIJÍMÁME NOVÉ PACIENTY**

Poliklinika Čumpelíkova, 1.patro
Čumpelíkova 1764/2, Praha 8
www.diabetologiepraha8.cz

tel. 220 513 417 (st, pá)
266 712 402 (po - čt)

Vlasteneckodobročinná obec baráčníků v Líbeznících.

**Vás srdečně zve
na sousedskou zábavu,
která se koná
14. září 2019 od 20 hodin
Ve Žluté kartě Na Chrupavce**

**K tanci i poslechu
hraje „Jaromír“
vstupné dobrovolné
bohatá tombola**

 **živá
angličtina**

**ANGLIČTINA
NĚMČINA**

 kurzy pro děti i dospělé
 individuální výuka
 doučování

Tel.: 724 755 149
www.zivaanglictina.cz

Příprava na akreditované zkoušky Cambridge English

Hýbánky s dětmi

**Již osvědčený kurz Hýbánek pro děti.
Nové kurzy opět od září 2019.**

Jsem tu pro Vás spolu s krtečkem.
S dětmi sportujeme, vytváříme, tancujeme a také si hrajeme.
Děti se učí být v kolektivu svých vrstevníků a rozvíjí sami sebe.

Kategorie: 1,5 – 2,5 let – Ježečci
2,5 – 3,5 let – Krtečci
[Ukázkové lekce zdarma](#)

Kde: sportovní hala Na Chrupavce v Líbeznících (modrý sál)
Kdy: 11.9. a 13. 9. 2019
Čas: 10:00 - 10:50

Vzhledem k dané kapacitě tělocvičny je nutná rezervace na ukázkové lekce. Děkuji.

Těší na Vás a Vaše dětičky Martina Macková

Bližší info:
Tel: 736 473 427
Email: martinamackova@tvavyzva.cz Web: www.tvavyzva.cz

Od hlavy až k patě. Na čtyřech klinikách v Praze

Vyzkoušejte Canadian Medical,
prémiovou lékařskou péči napříč 30 specializacemi

Canadian Medical je soukromé zdravotnické zařízení, které poskytuje vysoce kvalitní lékařskou péči bez kompromisů již na čtyřech klinikách v Praze.

Nabízíme služby nejen praktických lékařů se skvělým servisem a maximální svědomitostí, ale především svým klientům umožňujeme snadnou cestu celým lékařským systémem. Naši klienti získají prémiovou lékařskou péči ve více než třiceti odborných medicínských specializacích přímo na klinikách Canadian Medical, ale díky spolupráci s předními lékařskými centry i u dalších specialistů.

Kromě praktických lékařů a pediatriů na našich klinikách najdete tradiční specializace jako stomatologie, dermatologie, oftalmologie, alergologie či gynekologie, a také vysoce specializované obory, jako je například perinatální kardiologie.

V rámci jednodenní chirurgie nabízíme možnost operací v oborech ortopedie, gynekologie, dětská chirurgie (a řadě dalších) na špičkových operačních sálech vybavených nejmodernější technikou. Samozřejmostí je následná péče po zákroku v komfortně zařízených pokojích.

Kořeny poskytování vysoce kvalitních lékařských služeb Canadian Medical sahají do roku 1995, kdy bylo v kanadském Ontariu soukromými kanadskými zdravotními zařízeními MED-EMERG Inc. založeno Canadian Medical Centre.

Canadian Medical Centre byla první soukromá klinika v Praze, která nabízela služby českých a kanadských specialistů. Dnes je Canadian Medical v ryze českém vlastnictví a nabízí služby těch nejlepších profesionálů jak v češtině, tak v angličtině a dalších jazycích. Od roku 2004 získala klinika sedmkrát ocenění společnosti Comenius v soutěži „Českých 100 nejlepších“ jako nejlepší zdravotnické zařízení roku.

V Canadian Medical dlouhodobě dodržujeme nejprísnejší standardy lékařských postupů a procesů a veškerý personál našich klinik dbá na kvalitu a bezpečnost všech poskytovaných služeb. Také proto jsme bez problémů získali certifikát kvality od Spojené akreditační komise ČR a v roce 2014 akreditaci obhájili. Canadian Medical je tak první soukromou klinikou v Praze, které byl certifikát kvality udělen.

Hlavním cílem kliniky Canadian Medical je celková péče o zdraví, kterou poskytujeme za pomoci týmu odborníků z desítek různých medicínských oblastí a díky nejmodernějšímu vybavení i příjemnému prostředí našich vlastních klinik a ordinací.

Domluvte si svou návštěvu u našich lékařů ještě dnes a zažijte výjimečnou úroveň lékařské péče v České republice. Začít můžete na canadian.cz.

Health. The greatest wealth.

 **CANADIAN
MEDICAL**

F

FASHIONISTKA
PASSION FOR FASHION

E-SHOP S DÁMSKOU A DĚTSKOU KONFEKCÍ

"Hurá do školy s FASHIONistkou"

...tropické slevy...až 70 %...

...oblečte své děti a samozřejmě i sebe,
maminky, do trendy kousků za pár kaček...

!!!! zboží je možné osobně vyzvednout, popřípadě vyzkoušet v LÍBEZNICÍCH !!!!

TEL: 606 88 55 89

info@fashionistka.cz

www.fb.com/fashionistkacz

www.instagram.com/fashionistka_cz

WWW.FASHIONISTKA.CZ

Kulturní výbor Obce Líbeznice, Sbor dobrovolných hasičů, Obec baráčníků, 1. FC Líbeznice,
ZO Českého zahrádkářského svazu, nezisková organizace Stonožka
a skautské středisko WILLI

si Vás dovoluji
pozvat na

LÍBEZNICKÉ POSVÍCENÍ

sobota 7. září 2019
u zdravotního střediska v Líbeznicích

SOBOTA 7. 9. OD 13:00

13:00 – **STRAHOVANKA**

14:00 – **RockOval**

16:00 – **Leona MACHÁLKOVÁ**

17:00 – **Michal HORÁK**

18:00 – **GIPSY.CZ**

20:00 – **Tereza KERNDLOVÁ**

21:00 – **KABÁT Revival**

23:00 – **Klasickéj postup**

Doprovodný program: pouťové atrakce • občerstvení • Pole dance
ohnivá show • Raperka SharkaSS • Beatbox – BeatSolcy

NEDĚLE 8. 9. OD 13:00

Pouťové atrakce

Vstupné: dospělí 100,- Kč/děti do 15 let, důchodci 50,- Kč /rodina 250,- Kč

AUTOPEPR, s.r.o.

AUTO - MOTO
Líbeznice

JOHNNY SERVIS

ALUMEX

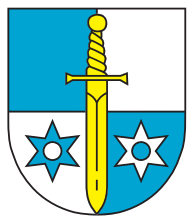

RESTAURACE
U Mlýna

AUTO ZÁBAL

Kalendář akcí pro rok 2019

31. 8. Líbeznický koloběh	2. 11. Podzimní běh na Duhovce
31. 8. Den otevřených dveří nové školní budovy	15. 11. Oslava 30 let svobody a demokracie
7. 9. Posvícení	23. 11. Zahajovací ples
14. 9. Vinný košť	1. 12. Vánoční trhy a koncert v kostele sv. Martina
5. 10. Diskotéka Na Chrupavce	
12. 10. Vejšlap povodím mratínského potoka	

SPORTOVNÍ A DĚTSKÉ CENTRUM

DOSPĚLÍ

- ❖ ALPINNING
- ❖ TRX
- ❖ KRUHOVÝ TRÉNINK
- ❖ BOSU, PILATES
- ❖ INDOOR CYCLING
- ❖ BODY PUMP
- ❖ POSILOVNA
- ❖ SPORTOVNÍ VÍKENDY

DĚTI

- ❖ **AEROBIK – NÁBOR 10. 9.**
- ❖ JUDO
- ❖ KLUBÍČKO-CVIČENÍ NEJMENŠÍCH
- ❖ ZDRAVÉ NOŽKY
- ❖ ZUMBA
- ❖ KONDIČNÍ CVIČENÍ
- ❖ DĚTSKÉ TÁBORY
- ❖ DÍLNY

U Parku 1, Praha 8-Březiněves, tel.: 775 384 818, 774 271 713, info@fitpuls.cz, www.fitpuls.cz